

Forfatter: [Bynch?] HLS - er forsk. fra brevet fra moderen i 5.6.10

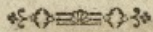
Titel: Et mærkværdigt Brev til Græv J.F. Struensee fra hans Moder. Fordansket ved Oversætteren af hans Faders Brev.

Citation: [Bynch?] HLS - er forsk. fra brevet fra moderen i 5.6.10: "Et mærkværdigt Brev til Græv J.F. Struensee fra hans Moder. Fordansket ved Oversætteren af hans Faders Brev.", i [Bynch?] HLS - er forsk. fra brevet fra moderen i 5.6.10: *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8*, J.R. Thiele, 1772, s. 11. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_008-shoot-w2_008_013_p11_bZONE1482846/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

blant de uhyfslige Modre.— Dog! — jeg maa ikke fortale mig imod det heieste Væsens viise Raad; bør en Orm mestre sin Skaber? eller bør en Madhise spørge, hvorfor den ikke blev en Engel? — Gud er uendelig viis i alt, og som hans Visdom ikke kiendes tilgavns af et dødeligt Vie; saa bliver den dog det den er, og Gud den samme ubegribelige i alle Evi-gheders Eviighed.— Den Gud, som forud saae, at jeg skulle blive en saa uheldig og saa heist bejmringsværdig Moder; den samme Gud afsociede ogsaa de Kræfter og den Hengi-venhed, han ville give mig til at bære saa tung og utaalelig en Byrde, som min Sens Uqu-derlighed ville quæle mig med. Havde jeg ikke været i Stand til at giennemgaae denne Træng- sels Id, uden at min Troe skulle fortæres; aldrig havde min velsiguede Frelser ladet slige Gienvordigheder falde i mit Lod.—

Begræder mig I retsindige og gudfrug- tige Modre! som have omme Hjerter; som i det Lidet, maasse mange Gange, nødes til at føle det jeg nu i det Store maa udstaae.— I Gud opofrede Fædre, bejmrer mig i mine for- stræffelige Ulykker; og hver Gang I nævne
min